

ข่าวประชาสัมพันธ์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๕๔-๕๐๐๐ ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๒๕๕-๐๓๑๑

จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับประจำวันที ๒๕ เดือนพฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๕๖ หน้า ๒๑ มูลค่าข่าว ๑๐๕,๒๑๓.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

การศึกษา

ได้เวลาตีกรอบ...

สภามหา'ลัย (ไร้ธรรมภิบาล)!?!

หลังจาก “ร่าง พ.ร.บ.ระเบียบบริหารงานบุคคลในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ...” และ “ร่าง พ.ร.บ.การอุดมศึกษา พ.ศ. ...” มีแนวโน้มจะถูกที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) “ตีตก” ไป หลังจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สอศ.) ได้ทำหนังสือสอบถามความคิดเห็นไปยังมหาวิทยาลัยต่างๆ เนื่องจาก ทปอ. อยากให้ชะลอร่างกฎหมายทั้ง 2 ฉบับออกไปก่อน โดยอยากให้ออกแบบผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียให้รอบด้านก่อน

ส่วนสาเหตุที่ ทปอ. ไม่ค่อยเห็นด้วยกับการยกร่าง พ.ร.บ. ทั้ง 2 ฉบับนี้ เพราะผู้บริหารมหาวิทยาลัยหลายแห่งมองว่า “ไม่มี” ความจำเป็น เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายให้มหาวิทยาลัยเปลี่ยนสถานะไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับรัฐหรือมหาวิทยาลัยนอกระบบราชการอยู่แล้ว ซึ่งแต่ละแห่งจะ “มี” กฎหมายเป็นของตนเอง สามารถบริหารจัดการในด้านต่างๆ ได้ด้วยตัวเอง

ฉะนั้น หากมีร่าง พ.ร.บ.ระเบียบบริหารงานบุคคลฯ และร่าง พ.ร.บ.การอุดมศึกษา มากำกับมหาวิทยาลัยอีกชั้น จะทำให้มหาวิทยาลัยขาดความคล่องตัว และขาดอิสระได้

โดย “นพ.เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ” อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว) ระบุว่า สมาชิก ทปอ. ส่วนใหญ่อยากให้ชะลอร่าง พ.ร.บ. ทั้ง 2 ฉบับออกไปก่อน และอยากให้รับฟังความคิดเห็นให้รอบด้าน เพราะหากเร่งรีบ จะไม่เกิดผลดี โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยที่ออกนอกระบบไปแล้ว และมี พ.ร.บ. ของตนเอง ก็อาจขัดแย้ง เพราะมีกฎหมายออกฉบับมากำกับ เท่ากับถอยหลังสู่ระบบราชการ ทำให้มหาวิทยาลัยไม่มีอิสระอย่างแท้จริง

ซึ่งอธิการบดี มศว บอกว่า แม้แต่ “นายทศพร ศิริสัมพันธ์” เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา (กกอ.) เองก็เห็นสอดคล้องกับมหาวิทยาลัย เพราะการจะออกกฎระเบียบเดียวและใช้กับทุกมหาวิทยาลัย หรือ One size fits all คงเป็นไปได้ เพราะมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งมีคุณลักษณะที่แตกต่างกัน จึงต้องทบทวนในหลายประเด็น เพื่อไม่ให้การกำกับดูแลทับซ้อนกับกฎหมายของแต่ละแห่ง

หรืออาจต้องเขียนแนบท้ายเพิ่มเติม

ให้ร่าง พ.ร.บ. ทั้ง 2 ฉบับนี้ มีผลบังคับใช้กับมหาวิทยาลัยที่ต้องการเท่านั้น ส่วนมหาวิทยาลัยใดที่ไม่ต้องการ ก็ให้ใช้ พ.ร.บ. ของตนเองต่อไป

แม้มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่จะไม่เห็นด้วย และมีแนวโน้มจะไม่ยอมรับร่างกฎหมายทั้ง 2 ฉบับ!!

อย่างไรก็ตาม หากย้อนกลับไปดูที่มาของร่างกฎหมายทั้ง 2 ฉบับ จะเห็นว่า “เจตนา” ของการยกร่างกฎหมายทั้ง 2 ฉบับนี้ขึ้นมา เพื่อแก้ปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในมหาวิทยาลัยหลายๆ แห่ง เนื่องจาก “ปัญหา” ดังกล่าว

นพ.ถาวร ตติยภักดิ์

ไม่สามารถแก้ไขได้โดย “ผู้บริหาร” หรือ “สภามหาวิทยาลัย” เนื่องจากความ “ไร้ธรรมภิบาล” ของผู้บริหาร หรือสภามหาวิทยาลัยบางแห่ง ที่นิยมใช้ “พวกมากลากไป”

ซึ่งแทบจะไม่แตกต่างไปจากการนิรโทษกรรม ที่ใช้เสียงข้างมากในการผ่านร่าง พ.ร.บ.นิรโทษกรรม ฉบับสุดท้าย ในวาระ 2 และ 3 โดยไม่สนใจว่าสิ่งที่ดำเนินการนั้น ถูกต้อง และเหมาะสมหรือไม่ จนเป็นเหตุให้ประชาชนทุกสาขาอาชีพ นักวิชาการ นิสิต นักศึกษา ออกมาคัดค้านกันทั่วบ้านทั่วเมือง

“นพ.ถาวร ตติยภักดิ์” รองเลขาธิการ กกอ. แจกแจงถึงสาเหตุที่ต้องยกร่าง พ.ร.บ.ระเบียบบริหารงานบุคคลฯ และร่าง พ.ร.บ.การอุดมศึกษา ว่า

“ความตั้งใจของผู้ยกร่างกฎหมายทั้ง 2 ฉบับ เพื่อต้องการปัญหาความขัดแย้งภายในมหาวิทยาลัย การนิรโทษกรรมมหาวิทยาลัยบางแห่งที่ไม่มีธรรมภิบาล และโดยเฉพาะกรณี ที่สภามหาวิทยาลัยไม่ปฏิบัติตาม พ.ร.บ. ของตนเอง เช่น สภามหาวิทยาลัยที่หมดวาระแล้ว แต่ไม่ยอมสรรหาใหม่ หรือกรณี การสรรหาอธิการบดีที่ไม่โปร่งใส แต่สภามหาวิทยาลัยไม่ยอมดำเนินการให้เกิดความเรียบร้อย และที่ผ่านมาไม่มีใครเข้าไปดูแลได้ ยกเว้นการใช้อำนาจรัฐมนตรีว่าการ ศษ. ซึ่งอาจกลายเป็นเรื่องใหญ่เกินไป จึงน่าจะ มีหน่วยงานกลางเข้าไปดูแลกระบวนการเหล่านี้ให้เรียบร้อย และเข้าสู่ภาวะปกติ”

อย่างไรก็ตาม ในการประชุมคณะกรรมการ กกอ. นัดพิเศษ เมื่อเร็วๆ นี้ เบื้องต้นมีความเห็นว่าต้องขับเคลื่อนร่าง พ.ร.บ.ระเบียบบริหารงานบุคคลฯ และร่าง พ.ร.บ.การอุดมศึกษา ต่อไป เพราะมองว่า “อุดมศึกษาไทย” ในขณะนี้ยังมีอีกหลายปัญหาที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษา อาทิ การจัดการศึกษาไม่เป็นไปตามมาตรฐานหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนนอกสถานที่ตั้งที่ไม่มีคุณภาพ เป็นต้น ซึ่งร่างกฎหมายทั้ง 2 ฉบับนี้ จะเป็น “เครื่องมือ” และ “กลไก” ที่จะช่วยแก้ไขปัญหา

โดยหลักการสำคัญของร่าง พ.ร.บ.การอุดมศึกษา คือการสร้างกลไกการพัฒนาคุณภาพอุดมศึกษาที่มีประสิทธิภาพ และก่อให้เกิดการศึกษาที่มีคุณภาพจากบทบาทของภาครัฐ โดยใช้มาตรการด้านการสนับสนุนทรัพยากรมากกว่าการสร้างกลไกภายในสถาบันอุดมศึกษาเฉพาะประเด็นสำคัญ ให้สนองการกำหนดบทบาทภาครัฐ โดยกำหนดเงื่อนไขให้สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการ สร้างกลไกทำให้เกิดความหลากหลายในระบบอุดมศึกษาอย่างมีเอกภาพ โดย

กำหนดมาตรฐานการศึกษา และการกำกับตรวจสอบ ฯลฯ

ส่วนที่ ทปอ. ขอให้ชะลอ และทบทวน คือ หมวดที่ 4 เรื่องการกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษา ของร่าง พ.ร.บ.การอุดมศึกษา เพราะเกรงว่า สกอ. จะเข้ามาควบคุมมหาวิทยาลัยมาก จนเกินไป ซึ่งประเด็นนี้ นพ.กำจร ยืนยันว่าร่างกฎหมายดังกล่าวไม่ได้เข้าไปควบคุมมหาวิทยาลัยอย่างที่กลัวกัน แต่จะช่วยดูแลมหาวิทยาลัยที่ “ไม่มี” คุณภาพ ให้มีคุณภาพ เท่านั้น

ฉะนั้น ถ้าสภามหาวิทยาลัยใดที่เข้มแข็ง และมีธรรมาภิบาลอยู่แล้ว ก็จะไม่ได้รับผลกระทบจากร่างกฎหมายเหล่านี้...

🗨️ แสดงให้เห็นว่า สิ่งที่คณะกรรมการ กกอ. และ สกอ. มองว่าเป็นปัญหาใหญ่ของ สถาบันอุดมศึกษาในเวลานี้ คือความ “ไร้ธรรมาภิบาล” ของผู้บริหาร และสภามหาวิทยาลัยหลายๆ แห่ง จนทำให้เกิดการเล่นพรรคเล่นพวก พวกมากลากไป ใครมีเสียงมากกว่า ในสภามหาวิทยาลัย ก็เป็นผู้ชนะ โดยคำนึงถึงแต่ประโยชน์ส่วนตน ไม่มอง “ประโยชน์” ส่วนรวมเป็นหลัก

อย่างกรณี การสรรหาอธิการบดีในหลายสถาบัน ที่ผู้ได้รับการเสนอชื่อให้เป็นผู้เหมาะสมดำรงตำแหน่งอธิการบดีต่อในวาระที่ 2 หรือดำรงตำแหน่งอธิการบดีคนใหม่หลายราย ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง แต่สภามหาวิทยาลัยก็ยังเสนอชื่อให้ สกอ. เพื่อนำขึ้นทูลเกล้าฯ แม้ว่า สกอ. จะ “หักท้วง” เรื่องคุณสมบัติ แต่สภามหาวิทยาลัยก็ยัง “ดันทุรัง” ยืนยันว่าคุณสมบัติถูกต้อง โดยไม่ฟังเสียงหักท้วงของประชาคมในมหาวิทยาลัยนั้นๆ รวมถึง เกิดการก่อกวนผู้ได้บังคับบัญชา หรือฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยกับตัวเอง ซึ่งเป็นปัญหา “เรื้อรัง” อยู่ในมหาวิทยาลัยหลายๆ แห่งในขณะนี้!

หาก “สภามหาวิทยาลัย” ซึ่งล้วนแล้วแต่ ถูกคัดสรรว่า...เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ หรือท่วงที จากสาขาอาชีพต่างๆ รวมทั้ง เป็นตัวแทนของผู้บริหาร และคณาจารย์ คิดได้เท่านี้ มองแค่ผลประโยชน์ของพวกพ้อง เล่นการเมืองในสภา (มหาวิทยาลัย) เพื่อแลกเปลี่ยนกับสิ่งที่ “ผู้บริหาร” มหาวิทยาลัยจะหยิบยื่นให้...

โปรดระวัง!! นิสิต นักศึกษา คณาจารย์ บุคลากร และประชาคมในมหาวิทยาลัยนั้นๆ จะลุกฮือขึ้นประท้วงขับไล่...

เพราะ “สภามหาวิทยาลัย” ที่ “ไร้...ธรรมาภิบาล” ก็ไม่แตกต่างไปจาก “ผู้ปกครองบ้านเมือง” ที่ “ไร้...คุณธรรม” แล้วอนาคตของชาติ...จะเป็นอย่างไร? ●